

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Factors Affecting Achievement Motivation of Students in Hospitality and Tourism, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Srivijaya

นุชเนตร กาศสมุทร^{1*} และ ประสพชัย พสุนนท์²
Nootchanate Kansamut^{1*} and Prasopchai Pasunon²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว และสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยศึกษา 8 ตัวแปร จากปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ นักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปีการศึกษา 2557 ชั้นปีที่ 1-4 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการแบบแบ่งชั้น ตามชั้นปีของนักศึกษา ได้จำนวน 229 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α -coefficient) ของแบบสอบถามทั้ง 9 ด้านอยู่ระหว่าง 0.778-0.916 วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ด้วยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise) ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน (X6) การรับรู้คุณค่าในตนเอง (X1) ทักษะต่อการเรียน (X2) บรรยากาศการเรียน (X8) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X4)

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย 1 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อียง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

¹ Faculty Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Srivijaya, 1 Ratchadamnoennok Road, Boyang, Muang, Songkhla 90000, Thailand.

² คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

² Faculty of Management Science, Silpakorn University, 1 Moo 3 Sampraya, cha-am, Phetchaburi 76120, Thailand.

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Corresponding author, e-mail): nootchanateka@hotmail.com

และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ (X7) โดยสามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวได้ร้อยละ 47.2

2. สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ในรูปคะแนนดิบ (Y) และรูปคะแนนมาตรฐาน (Z) ได้ดังนี้

$$Y = -0.009 + 0.284X_6 + 0.208X_1 + 0.153X_8 + 0.130X_4 + 0.116X_2 + 0.093X_7$$

$$Z = 0.236X_6 + 0.225X_1 + 0.170X_8 + 0.149X_4 + 0.118X_2 + 0.116X_7$$

คำสำคัญ: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, นักศึกษา สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว

ABSTRACT

The purposes of this study was to examine the factors affecting achievement motivation and formulate predictive equations of achievement motivation in Hospitality and Tourism students at the Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Srivijaya. The factors included eight variables which were divided into three dimensions. The first was personal factors. The second dimension was family factors. The final dimension was the college environment factors. The samples were 229 first to fourth year Hospitality and Tourism students at the Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Srivijaya. Survey research was done during the academic year 2014. The research tool was a questionnaire of factors affecting achievement motivation of the Hospitality and Tourism students. The reliability of each part was computed, using α -coefficient. They ranged from 0.778 to 0.916. Data were analyzed by using descriptive statistics such as means, standard deviations, Pearson Product Moment Correlation Coefficient and a Stepwise Multiple Regression Analysis. The results were as follows:

1. There were six factors that could significantly predict achievement motivation of Hospitality and Tourism students by ranking them from the most to the least predictive coefficients. These factors included student-friend relationships (X6), perception of self-esteem (X1), attitudes toward learning (X2), learning atmosphere (X8), parent-student relationships (X4), and student-instructor relationships (X7). All of them could predict achievement motivation at approximately 47.2 %.

2. The results of formulating prediction equations of achievement motivation in the forms of rawscores (Y) and standard scores (Z) were as follows:

$$Y = -0.009 + 0.284X_6 + 0.208X_1 + 0.153X_8 + 0.130X_4 + 0.116X_2 + 0.093X_7$$

$$Z = 0.236X_6 + 0.225X_1 + 0.170X_8 + 0.149X_4 + 0.118X_2 + 0.116X_7$$

Key words: achievement motivation, hospitality and tourism students

บทนำ

การท่องเที่ยวภายในประเทศไทยนับเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญสาขาหนึ่ง ซึ่งทำรายได้เข้าประเทศเป็นมูลค่ามหาศาลติดต่อกันมาเป็นเวลานานหลายปีและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องสะท้อนได้จากการเพิ่มขึ้นของรายได้ในปี 2545 จาก 323.5 พันล้านบาท เป็น 547.8 พันล้านบาท และ 592.8 พันล้านบาทในปี 2550 และ 2553 ตามลำดับและยังส่งผลให้ธุรกิจการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวขยายตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศซึ่งได้แก่ ธุรกิจโรงแรมและเกสต์เฮาส์ ที่พักอาหารและเครื่องดื่มการผลิตและค้าขายของที่ระลึกบริการรถเช่าและสถานที่จอดรถเป็นต้นซึ่งธุรกิจต่างๆ เหล่านี้ยังคงได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวและมีการแข่งขันกันสูงจึงก่อให้เกิดการจ้างงานตามมาและถือเป็นกลไกที่สำคัญในการกระจายรายได้และความเจริญสู่ภูมิภาคอีกด้วย (มาลินี, 2552)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยตระหนักถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จึงเปิดการเรียนการสอนในสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ผลิตบัณฑิตด้านการจัดการการโรงแรมและการท่องเที่ยวให้สามารถตอบสนองการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว เพื่อปลูกฝังให้บัณฑิตเป็นผู้มีเหตุผล มีระเบียบแบบแผน มีความตั้งใจ ความอดทน ความพากเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต และมีจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพให้สำเร็จลุล่วงไปได้ดี ตลอดจนสามารถคิดและแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายนอกได้ นำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการ

ประกอบอาชีพได้ (คณะศิลปศาสตร์, 2550)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันในตัวบุคคลที่แสดงถึงความต้องการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งนักจิตวิทยาและนักการศึกษาต่างให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ในแนวทางเดียวกัน แมคเคลแลนด์ McClelland (1953) ได้นิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นความปรารถนาของบุคคลหรือเป็นแรงขับภายในบุคคลที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ และ Rabideau (2005) ได้ให้ความหมายไว้ในทำนองเดียวกันว่า บุคคล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการที่จะบรรลุความสำเร็จ หรือให้ได้ผลดีเลิศ แต่ละบุคคลจะบรรลุความต้องการของตนเองในหลากหลายวิธี และขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลภายในตัวบุคคลหรือเป็นเหตุผลจากความต้องการภายนอกก็ได้ จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอันมุ่งมั่นที่จะไปถึงเป้าหมาย ซึ่ง สุรางค์ (2541) กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนเองได้ตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัลแต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนและยังมีส่วนในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพเนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงขับที่อยู่ภายในตัวมนุษย์ที่ทำหน้าที่กระตุ้นให้เกิดความมุ่งมั่นในการทำงาน (วิภาพร, 2542) คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความพยายามในการกระ

ทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละและพร้อมที่จะทำงานด้วยความเต็มใจ (โยชิน, 2533) และแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผลงานที่ออกมามีคุณภาพและงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและรวดเร็ว (วิไลวรรณ และคณะ, 2549)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผลจากการศึกษาจะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารรวมถึงบุคลากรและผู้เกี่ยวข้องในการนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการจัดการเรียนการสอนและการจัดสิ่งสนับสนุนต่างๆ ในการส่งเสริมการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับนักศึกษาให้เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียนมีการใฝ่รู้พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ กระตือรือร้น มุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งส่งผลให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์และมีคุณภาพมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
2. สร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

สมมติฐานการวิจัย

1. การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียน ทักษะคิดต่อวิชาชีพ สัมพันธภาพระหว่าง

นักศึกษากับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และบรรยากาศในการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

2. การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียน ทักษะคิดต่อวิชาชีพ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ความคาดหวังของนักศึกษาต่อตัวนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และบรรยากาศในการเรียนรู้ ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน การจัดสิ่งสนับสนุน และการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว เพื่อสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปใช้ในการประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้ปกครองหรือครอบครัวนักศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการดูแล ส่งเสริม สนับสนุนให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในชีวิต

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะ

ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปีการศึกษา 2557 ชั้นปีที่ 1-4 รวม จำนวน 540 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2557)

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ตามชั้นปีของนักศึกษา ได้จำนวน 229 คน ตามหลักการคำนวณขนาดตัวอย่างของ Krejcie and Morgan ได้รับการตอบกลับจำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 90

การวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ การรับรู้คุณค่าในตนเองทัศนคติต่อการเรียน และทัศนคติต่อวิชาชีพปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และบรรยากาศในการเรียนรู้ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

การวิจัยในครั้งนี้ ศึกษาระหว่างเดือน ตุลาคม - ธันวาคม 2557 สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทัศนคติต่อการเรียน และทัศนคติต่อวิชาชีพ

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านครอบครัว แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักศึกษา

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครู และบรรยากาศในการเรียนรู้

ตอนที่ 5 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความเที่ยงตรง (Validity) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย อาจารย์การโรงแรมและการ

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ชั้นปีที่	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1	172	73
2	135	57
3	127	54
4	106	45
รวม	540	229

ท่องเที่ยว 1 ท่าน อาจารย์ด้านการวิจัย 1 ท่าน และนักจิตวิทยาทางการศึกษา 1 ท่าน ทำการตรวจสอบ ในด้านความครอบคลุมตามเนื้อหา ความชัดเจนของภาษา และพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวัด (Item-objective congruence Index: IOC) และหาค่า IOC ผลการพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวัด ได้ค่าระหว่าง 0.65 -1.00 จากนั้นปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแล้ว

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หาค่าโดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α -coefficient) ของแบบสอบถามแต่ละด้าน โดยมีค่าความเชื่อมั่น ปรากฏดังในตารางที่ 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่กรอกสมบูรณ์จาก นักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง นำมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยด้านส่วนบุคคล ครอบครัวและสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยโดยใช้สถิติพรรณนา หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับปัจจัยด้านส่วนบุคคล ครอบครัวและสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการ

ตารางที่ 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น
แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	
1. ด้านการรับรู้คุณค่าในตนเอง	.815
2. ด้านทัศนคติต่อการเรียน	.810
3. ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ	.897
4. ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง	.890
5. ด้านความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักศึกษา	.778
6. ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	.854
7. ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครู	.780
8. ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้	.778
แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.916

ท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) วิธีเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ทั้งปัจจัยด้านส่วนบุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย รวมทั้งหมด 8 ปัจจัย ได้แก่ 1. การรับรู้คุณค่าในตนเอง 2. ทักษะคิดต่อการเรียน 3. ทักษะคิดต่อวิชาชีพ 4. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง 5. ความคาดหวังของผู้

ปกครองต่อตัวนักศึกษา 6. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน 7. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และ 8. บรรยากาศในการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ของตัวแปรอิสระคือกลุ่มปัจจัยต่างๆ ทั้ง 8 ตัวแปรข้างต้นกับตัวแปรตาม คือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรดังกล่าว แสดงดังตารางที่ 3

จากตารางที่ 3 พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่สุด รองลงมาคือ การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทักษะคิดต่อการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
การรับรู้คุณค่าในตนเอง	.478**
ทักษะคิดต่อการเรียน	.473**
ทักษะคิดต่อวิชาชีพ	.360**
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง	.430**
ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา	.411**
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	.524**
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์	.379**
บรรยากาศการเรียน	.371**

** p < 0.01

ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ อาจารย์ บรรยากาศการเรียนรู้ และทัศนคติต่อวิชาชีพ ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ระหว่างกลุ่มปัจจัยด้านต่างๆ กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยเพื่อหาว่าตัวแปรที่นำมาศึกษา ทั้ง 8 ตัวแปร ตัวแปรใดเป็นตัวพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้ดีที่สุด ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4

จากตารางที่ 4 พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน X6 เป็นตัวแปรตัวแรกที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ต่อมาเป็นการรับรู้คุณค่าในตนเอง X1 ทัศนคติต่อการเรียน X2 บรรยากาศการเรียนรู้ X8 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับผู้ปกครอง X4 และ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ X7 โดยตัวแปรทั้ง 6 ตัวสามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพทั้ง 6 ตัวแปรนี้ ส่ง

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ R ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย R² ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ R²_{change} ค่าทดสอบเอฟ F และค่าทดสอบเอฟของสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ F²_{change} ของตัวแปรด้านต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยจากการคำนวณตามวิธีแบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้นๆ Stepwise

ตัวแปรอิสระ	R	R ²	F	R ² _{change}	F ² _{change}
X6	.524	.275	.85.520	.096	73.541**
X6, X1	.600	.362	62.446	.088	30.358**
X6, X1, X2	.633	.400	49.075	.040	14.654**
X6, X1, X2, X8	.657	.434	42.261	.035	13.495**
X6, X1, X2, X8, X4	.670	.448	35.542	.013	5.334**
X6, X1, X2, X8, X4, X7	.677	.459	30.691	.010	4.002**

**p < 0 .01

- เมื่อ X1 หมายถึง การรับรู้คุณค่าในตนเอง
 X2 หมายถึง ทัศนคติต่อการเรียน
 X4 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับผู้ปกครอง
 X6 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน
 X7 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์
 X8 หมายถึง บรรยากาศการเรียนรู้

ผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานดังแสดงในตารางที่ 5

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ตัวแปรสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อนสามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวได้สูงสุด และอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0 .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน B , β เป็น .284 และ .236 ตามลำดับ รองลงมาเป็นตัวแปรการรับรู้คุณค่าในตนเอง สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนน

มาตรฐานเป็น .208 และ .225 ตามลำดับ และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ +.284 สามารถนำไปเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวแสดงในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y = -0.009 + 0.284X_6 + 0.208X_1 + 0.153X_8 + 0.130X_4 + 0.116X_2 + 0.093X_7$$

สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวแสดงในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$Z = 0.236X_6 + 0.225X_1 + 0.170X_8 + 0.149X_4 + 0.118X_2 + 0.116X_7$$

ตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปรข้างต้น สามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ได้ ร้อยละ 47.2

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ B ค่าคงที่ a ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ SE_b ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน β ค่าทีในการทดสอบสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ t ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ R ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย R^2 ค่าทดสอบเอฟ F และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ SE_{est} ของตัวพยากรณ์ที่ดี

ตัวพยากรณ์	B	β	SE_b	t
สัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน X_6	.284	.236	.057	4.122**
การรับรู้คุณค่าในตนเอง X_1	.208	.225	.062	3.588**
ทัศนคติต่อการเรียน X_2	.116	.118	.068	2.001*
บรรยากาศการเรียน X_8	.153	.170	.052	2.962**
สัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษา กับผู้ปกครอง X_4	.130	.149	.053	2.479*
สัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ X_7	.093	.116	.047	1.809*
ค่าคงที่ a	-0.009	-	-	-

วิจารณ์ผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มี 8 ปัจจัยโดยเรียงจากความสัมพันธ์มากที่สุด ได้แก่ 1. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันเพื่อน 2. การรับรู้คุณค่าในตนเอง 3. ทศนคติต่อการเรียน 4. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง 5. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา 6. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ 7. บรรยากาศในการเรียนรู้ และ 8. ทศนคติต่อวิชาชีพ และเมื่อนำตัวแปรปัจจัยทั้ง 8 ปัจจัยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธีการเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ Stepwise เพื่อหาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่สามารถเป็นตัวพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว พบว่าปัจจัยหรือตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว มี 6 ปัจจัย โดยที่ตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันเพื่อนเป็นตัวแปรพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวได้สูงสุด รองลงมาเป็นตัวแปรการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทศนคติต่อการเรียน บรรยากาศในการเรียนรู้ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ นอกจากนี้ตัวแปรทั้ง 6 ปัจจัยข้างต้น สามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวได้ถึงร้อยละ 47.2

ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว นั้น มีผลเกี่ยวเนื่องและส่งผลมาจาก

ปัจจัยต่างๆ ทั้งที่เป็นปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกตัวบุคคล โดยปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจภายในได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งเร้าภายในของบุคคลนั้น ส่วนปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจภายนอกจะได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งเร้าจากภายนอกซึ่งในการศึกษาค้นคว้าพบว่าปัจจัยภายในที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ได้แก่ การรับรู้คุณค่าในตนเอง และทัศนคติต่อการเรียน ส่วนปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ได้แก่ การรับรู้คุณค่าในตนเอง และทัศนคติต่อการเรียน ส่วนปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 2 ด้าน คือ ด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และด้านสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันเพื่อน บรรยากาศในการเรียนรู้ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ ฤทัยรัตน์ และเปรมฤดี (2555) ที่ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุรธานีพบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุรธานี ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกันเพื่อน การรับรู้คุณค่าในตนเอง บรรยากาศในการเรียนรู้ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อตัวนักศึกษา ทศนคติต่อการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ตามลำดับ ตัวแปรทั้ง 6 ด้านสามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาลได้ร้อยละ 45.8 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเมศวร์ และคณะ (2548) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

สุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกรี กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน เพื่อน มโนภาพแห่งตน และบรรยากาศในการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่ร่วมกันทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาได้ ร้อยละ 34.5

จากผลการวิจัยพบว่ามีปัจจัยภายนอกด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยจำนวน 3 ปัจจัยจากทั้งหมด 6 ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วยสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน บรรยากาศในการเรียนรู้และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเพื่อน ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม และขณะเดียวกันในการฝึกภาคปฏิบัติ นักศึกษาต้องฝึกปฏิบัติงานร่วมกันเป็นกลุ่มกับเพื่อนๆ ด้วยเหตุนี้สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนจึงเป็นปัจจัยที่มีบทบาทอย่างมากในการทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว สอดคล้องกับ ประจวบ (2546) ซึ่งได้ศึกษา 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี คือ (1) สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน (2) สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร (3) สภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อน และ (4) สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ พบว่า สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อนในกรณีของการคุยกันในห้องเรียน โดยเพื่อนเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุดที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ในห้องเรียน

ส่วนบรรยากาศในการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีการจัดสภาพให้มีความพร้อมทั้งทางกายภาพ

และทางจิตใจจะก่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่อบอุ่น ทำให้นักศึกษารู้สึกผ่อนคลายไม่เครียด ก่อให้เกิดการรับรู้และเรียนรู้ที่ดีขึ้น จึงนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษามากขึ้นดังนั้นบรรยากาศในการเรียนการสอนจึงเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการผลักดันให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียนและเกิดความสำเร็จในการเรียนสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยุคลธร (2544) ซึ่งพบว่า บรรยากาศในการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กับการใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาล นอกจากนี้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ก็มีผลต่อการเกิดแรงจูงใจในการเรียนเช่นกัน เช่นมีขนาดห้องเรียนที่เหมาะสม มีแสงสว่างเพียงพอ มีเสียงและกลิ่นที่ไม่รบกวนต่อการเรียน และรวมถึงการมีเครื่องมืออุปกรณ์การเรียนต่างๆ พร้อมเพรียงและเพียงพอ ผลการวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของ กนกวรรณ (2545) ซึ่งพบว่า สภาพแวดล้อมในสถาบัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกด้านครอบครัวเป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ปกครองจะพยายามกระตุ้น ช่วยเหลือ สนับสนุนส่งเสริมและให้กำลังใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองที่เป็นพ่อแม่ พ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ก็จะตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงาน จะบอกให้ลูกทราบถึงความต้องการและมุ่งหวังในสัมฤทธิ์ผลของลูก ด้วยเหตุนี้สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองจึงเป็นปัจจัยภายนอกที่ผลักดันให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ส่วนปัจจัยภายในของตัวนักศึกษาที่ส่งผล

ต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ การรับรู้คุณค่าในตนเองและทัศนคติต่อการเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน 2 ปัจจัยที่สามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทำให้บุคคลเกิดความเชื่อมั่นมั่นใจในการปฏิบัติงานของตนเอง บุคคลจะมีความเคารพในตนเองมองเห็นตนเองเป็นคนมีความสามารถ และมีสมรรถภาพที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จ นอกจากนี้บุคคลที่รับรู้คุณค่าในตนเองสูง จะมีแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการทำงาน มีพลังและมีเป้าหมายในการทำงาน บุคคลจึงมีแรงจูงใจที่จะทำงานต่างๆ ให้สำเร็จตามความเชื่อมั่น หรือมั่นใจในคุณค่าและความสามารถของตน ดังนั้นผู้ที่มั่นโนภาพแห่งตนเป็นไปในทางที่ดี จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปัญญา (2551) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลเฉพาะทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อันดับที่ในการสอบเข้า และวิธีการสอบคัดเลือก ขณะที่ผู้ที่มีมโนภาพแห่งตนไม่ดี จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนทัศนคติต่อการเรียนซึ่งเป็นความรู้สึกและความคิดของบุคคลเกี่ยวกับการเรียนรู้ การที่คนเราจะทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ดีหรือประสบความสำเร็จนั้น ส่วนใหญ่มักจะมาจากความชอบ ความอยากทำ หรือมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่ทำ ดังนั้นหากบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่ทำให้บุคคลนั้นเห็นประโยชน์ของสิ่งที่เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การประสบความสำเร็จต่อไปหรือกล่าวได้ว่าทัศนคติต่อการเรียน เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน จึงเกิดการใฝ่ใจและจดจ่อกับการเรียน มีความพยายามที่จะเรียนรู้

ในสิ่งนั้นๆ อันเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ของทุกคน ดังนั้นการมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจึงทำให้บุคคลมีการวางแผนและมีการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ให้กับตนเอง

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวพบว่า ปัจจัยหรือตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว มี 6 ปัจจัย โดยที่ตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนเป็นตัวแปรพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวได้สูงสุด รองลงมาเป็นตัวแปรการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทัศนคติต่อการเรียน บรรยากาศในการเรียนรู้ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ นอกจากนี้ตัวแปรทั้ง 6 ปัจจัยข้างต้นสามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวได้ถึงร้อยละ 47.2

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 ด้านตัวนักศึกษา จะต้องให้นักศึกษามีการรับรู้คุณค่าในตนเองในทิศทางที่ดี และจะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนควรมีการสร้างแรงจูงใจ มีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการเรียน ปรับนิสัยการเรียนให้ดีขึ้น มีการวางแผนในการเรียนหรือกิจกรรมต่างๆ อ่านหนังสือเพิ่มพูนความรู้นอกเวลาเรียน
 - 1.2 ด้านครอบครัวผู้ปกครองจะต้องร่วมมือ สนับสนุน ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดแรง

จงใจใฝ่สัมฤทธิ์ควรเอาใจใส่นักศึกษา ทั้งในการเรียนและการใช้ชีวิต ให้กำลังใจแก่นักศึกษา สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียนให้นักศึกษา เพื่อส่งเสริมนักศึกษาทั้งด้านทรัพยากรและด้านจิตใจ และผู้ที่ให้คำปรึกษาและการพึ่งพาที่ดีของบุตรหลาน

1.3 ด้านผู้สอนควรจัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ที่เน้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของตนเองในบทบาทต่างๆ เพื่อพัฒนาการรับรู้คุณค่าในตนเองของนักศึกษา และในขณะเดียวกันควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนให้นักศึกษา

1.4 ด้านสถาบันการศึกษา ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดีทั้งบรรยากาศในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ การจัดภูมิทัศน์ในสถาบันจะต้องจัดในลักษณะส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา การจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ เช่น กิจกรรมอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมกีฬาระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ เป็นต้น รวมถึงสถาบันควรกำหนดให้ผู้ปกครองเข้ามีส่วนร่วมในการดูแล ช่วยกำกับ และให้กำลังใจในการเรียนของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันกับผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียนของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาปัจจัยทางด้านอื่นที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพิ่มเติม เช่น ผลการเรียนในระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า อาชีพของบิดามารดา ความคาดหวังของมารดา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ ทองฉวี. 2545. ความสัมพันธ์ระหว่าง

ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง บทบาทอาจารย์ในการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมในสถาบัน กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และ เปรมฤดี บริบาล. 2554. ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรธานี. วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข 22(1): 98-108.

ปัญญา ชูช่วย. 2551. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

ประจวบ ทองศรี. 2546. ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนิสิตที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ประเมศว วัฒนโอภาส, นภาพร วัฒนโอภาส และ นิทรา ปัญจมาศ. 2548. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสูกกรี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสูกกรี, พระนครศรีอยุธยา.

- มาลินี ปิ่นแก้ว. 2552. รายงานการ วิจัยกระบวนการ
วิชา 75149 (Research exercise in
economics): ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเดินทาง
ท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยว
ชาวเชียงใหม่. คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ยุคลธร แจ่มฤทธิ์. 2544. ความสัมพันธ์ระหว่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะคิดต่อวิชาชีพ รูปแบบ
การใช้ชีวิตของนักศึกษา การดูแลนักศึกษา
ของอาจารย์และบรรยากาศการเรียนรู้ กับ
การใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัย
พยาบาลกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์
ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โยธิน ศันสนยุท. 2533. จิตวิทยา. ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ, กรุงเทพฯ.
- วิภาพร มาพบสุข. 2542. จิตวิทยาทั่วไป. ศูนย์
ส่งเสริมวิชาการ, กรุงเทพฯ.
- วิไลวรรณ ศรีสงคราม, สุชัญญา รัตนสัญญา,
โรจน์วี พจน์พัฒนพล และ พีรพล เทพ
ประสิทธิ์. 2549. จิตวิทยาทั่วไป. ทริปเพิ้ล
เอ็ดดูเคชั่น, กรุงเทพฯ.
- คณะศิลปศาสตร์. 2550. หลักสูตรสาขาการ
โรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
แหล่งที่มา: <http://libarts.rmutsv.ac.th>, 15
พฤศจิกายน 2557.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. 2557.
ข้อมูลนักศึกษา ปีการศึกษา 2557. สำนัก
ส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. แหล่งที่มา:
<http://regis.rmutsv.ac.th>, 19 พฤศจิกายน
2557.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. 2541. จิตวิทยาการศึกษา.
พิมพ์ครั้งที่ 4. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
กรุงเทพฯ.
- McClelland, D.C., Atkinson, J.W., Clark, R.A.
and Lowell, E.L. 1953. **The Achievement
Motive**. Appletion Century Crofts, Inc,
New York.
- Rabideau, T.S. 2005. **Effects of Achievement
Motivation on Behavior**. Available
Source: <http://www.personalityresearch.org>, November 24, 2014.